

"Başka Şekilde Konuşuyoruz..."

"Afişe Çıkmak'tan
Afiş Atölyesi'ne"

T E M S İ L

[1]

"Görme konuşmadan önce gelmiştir, sözcüklerden de önce..." [2].

"Bir imge yeniden yaratılmış ya da yeniden üretilmiş görünümdür" [2].

"Her imgede bir görme biçimi yatar" [2].

"Görmek her zaman bir yerden itibaren görmek değil midir?" [3]

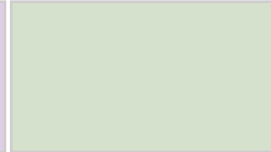
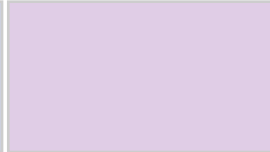
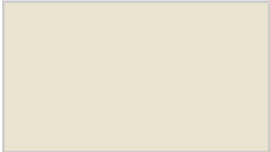
"Görüşün kendi bakış açısına kapanmadan, nasıl bir yerden itibaren olabileceğini anlamamız gerekir" [3].

"Gösteri üzerindeki, yani dünyanın sahipleri üzerindeki boş tartışma, bizzat gösteri tarafından örgütlenir" [4].

"... bakış açısı öznedeki değil de nesnelerin içerisinde... Dünya bize göre değil, biz dünyanın bakış açılarına yerleştiğimiz ölçüde... özneleşiyoruz".

"Tekrarlıyorum, nesnelerin içerisinde, varoluşun içerisinde, dünyanın içerisinde bakış açıları var, bir öznenin bakış açıları değil bunlar, bir özne o bakış açılarına yerleştikçe özne haline geliyor. Başka bir bakış açısına [yerleşmiş olan] başka bir özne, başka bir perspektife sahip oluyor [5].

Başka Bir Atölye olarak, "Başka Şekilde Konuşuyoruz..." programı bünyesinde mimarlık medyasındaki temsil biçimlerini nasıl okumalıyız?

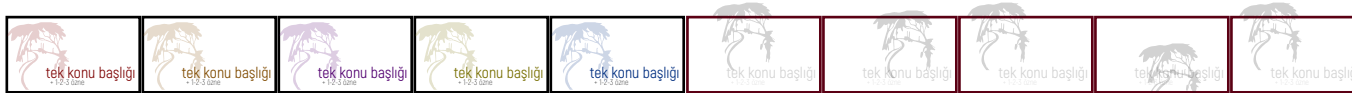
- Mimarlık medyasında oluşturulan temsil biçimlerini nasıl yorumlayabiliriz?

- Mevcut konuşma serilerinde öznesi/konuşmacısı veya konusu/teması kategorize edilen, diğer bir deyişle tarafını tekil bir yerden ve vurgulu bir biçimde ifşa eden imajların yan yana gelme biçimleri ne oluşturuyor? Nasıl "afişe çıkılıyor" (6)?

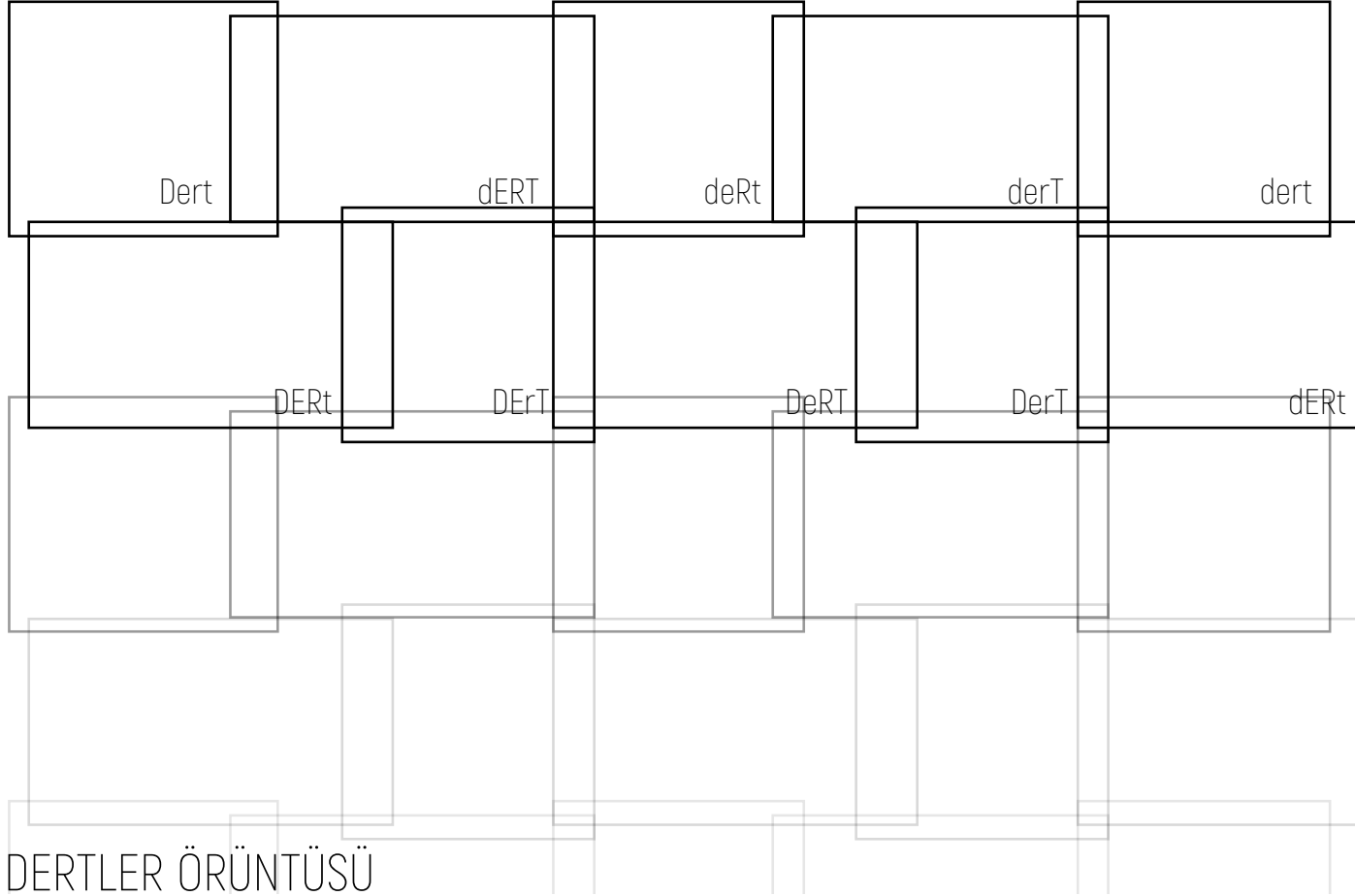
Yan yana geldiklerinde her ne kadar aynı dili konuşsalar ya da aynı biçimin farklı renkleriyle kendilerini gösterecekler de, tüm bu imajların izleyiciye bir tür kendi rengini seçme yönlendirmesi yaptığını görüyoruz. Böylelikle izleyiciye, ister istemez ilgilendiği konu veya özne, konuşmacıya direkt olarak yönelmesini sağlayan tanımlanmış bir zemin yaratılıyor.

- Motivasyonlarımız farklı olsa da, iş bizim de imaj oluşturma ve bunları yan yana koymamıza geldiğinde nasıl yapmalıyız?

Her ne kadar öznelerimiz farklı, dertlerimiz başka olsa da, aynı yapma biçimini devam ettirsek sorunsal yeniden üretme riskine gireriz. Sorgulamalarımızın bir önceki yapma biçimlerine eklenebileceğinin ya da onları takip edebileceğinin farkındayız. Bu nedenle imajın kurduğu hegemonyayı düşünerek afiş üretimini sorunsallaştırıyoruz. İmaj üretimi yolu ile yeni tekil özneler ya da tekil ve birbirine eklememeyen, ilişkisel olmayan, yeniymiş gibi gözükten algılar üretmek istemiyoruz. Niyetimiz rızaya dayalı hegemonyaya karşı-hegemonya üretmenin yollarını kolektif bir biçimde geliştirmek...

- Biliyoruz ki tüm üretim ve kesişimlerimizin kaynağında türlü kaygılar var. Derdimiz sistemin hız ve rekabet baskısı altında bize "eksik olduğumuzu düşündürten" şeyleri giderecek bir program yapmak değil. Biz yeni yaşam biçimlerinin peşindeyiz. Bunun da tıpkı bizi boğan sistem gibi ilişkisel, yıkıcı-yaratıcı-kuşatıcı yepyeni örüntüler ve sorgulama biçimleri gerektirdiğini hissediyoruz. Başka türlü güçlenemeyeceğiz.

Mesele ettiğimiz her yeni yapma biçiminin, ilk andan itibaren bu örüntüye eklendiğini, kesişimlerimiz arttıkça örüntü düzlemlerinin çoğalarak çeşitlendiğini, zenginleştiğini gözlemliyoruz.

Başka Şekilde Konuşuyoruz... ► TUMUNU OYNAT

2020...._Başka Şekilde Konuşu...

Başka Bir Atölye
x görüntülenme
yayınlanma tarihi

2020...._Başka Şekilde Konuşu...

Başka Bir Atölye
x görüntülenme
yayınlanma tarihi

2020...._Başka Şekilde Konuşu...

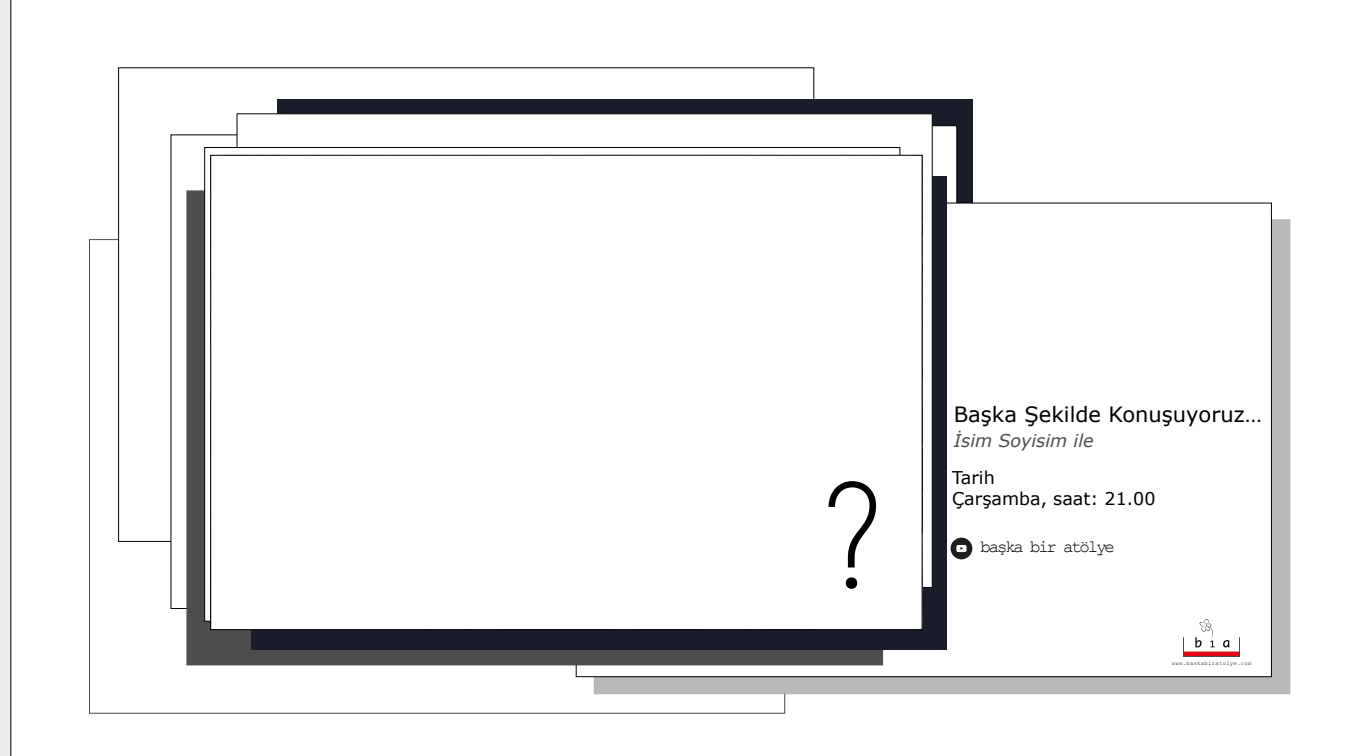
Başka Bir Atölye
x görüntülenme
yayınlanma tarihi

2020...._Başka Şekilde Konuşu...

Başka Bir Atölye
x görüntülenme
yayınlanma tarihi

- Tam da bu nedenle ürettiğimiz yeni örüntünün kesişimlerimizle katlanmış halini temsil biçimine dönüştürmeye niyetlendik. Bu niyetin kendisinin yan yana geldiğinde bir bütün olarak imajlar dizgesinden fazla olmasını umuyoruz.

Bu bağlamda programın afişini, dertler örüntüsünün bir kesişimi olarak düşünüyoruz. Afişi kolektif bir yolla üretmek istiyoruz. “Yeni normal”e geçmenin tartışıldığı şu günlerde, tam aksine tarihsel mücadele pratiklerimizi hatırlıyor, dönüştürücü gücümüzü uyandırıyor. Ali Artun’un sözünü ettiği “68 ODTÜ Afiş Atölyesi” döneminin heyecanını taşıyoruz [7].

Sizinle davet metnimiz ve kısa tanıtım videomuzda paylaştığımız ortak dertlerimiz olduğunu düşünüyoruz. Bu bağlamda sizi de görme biçimleri ve “temsil” tartışmamızın ortağı kılmak istiyoruz. Sohbetimizi tematik bir konuşmaya, bir başlık çerçevesine sıkıştırmayacağız. Program tanıtımında seslendirdiğimiz sorgulamalarımızı birlikte mesele edeceğiz. Mimarlık ortamında olan bitenleri açık, şeffaf ve kolektif bir biçimde masaya yatıracağız. Bunların bir fon resminden öte olduğunu düşünüyoruz. Sizin profesyonel veya amatör çekimli, afili bir fotoğrafınızı da kullanmayacağız.

Bu bağlamda sizinle olacağımız günü duyuracağımız afişimizde gündelik hayat deneyimlerinizden türeyen, mimarlık üretimlerinizin türlü veçheleri bağlamında sorguladığımız, tartışmaya açmak istediğiniz şey(ler)in imajı ne olmalı? Paylaşımınızı merakla bekliyoruz, sağlıklılıkla...

Başka Bir Atölye
<https://www.baskabiratolye.com/>

[1] URL1. Tony Oursler (2013-2014). "Phantasmagoria", <http://www.mac-s.be/en/8/58/> [Eriřim: 4.06.2020].

[2] John Berger (1995). Görme Biçimleri, İstanbul: Metis.

[3] Maurice Merleau-Ponty (2017). Algının Fenomenolojisi, İstanbul: İthaki

[4] URL2. Ali Artun (2012). "Mimarın Şöhret Düşkünüğü - Emre Arolat ve Guy Debord", <https://www.e-skop.com/skopbulten/mimarin-sohret-duskunlugu-emre-arolat-ve-guy-debord/611>, Skop Bülten [Eriřim: 4.06.2020].

[5] URL3. Ali Artun (2019). "Bakış Açısı, Perspektif ve Öznenin Oluşumu", <http://www.aliartun.com/yazilar/bakis-acisi-perspektif-ve-oznenin-olusumu/> [Eriřim: 4.06.2020].

[6] Yılmaz Aysan (2013). Afişe Çıkmak, 1963-1980 Solun Görsel Serüveni, İstanbul: İletişim.

[7] URL4. Ali Artun, Yılmaz Aysan (2018). "1968 ODTÜ Afiş Atölyesi", <http://www.e-skop.com/skopbulten/1968-%E2%80%9350-yil-1968-odtu-afis-atolyesi/3785> [Eriřim: 4.06.2020].